

[Socialministeren.]

i Den internationale Arbejdsorganisations statut, der er til behandling i dag, enstemmigt vedtaget. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre nogle få bemærkninger vedrørende de spørgsmål, der iøvrigt blev behandlet på konferencen.

Først aflagde generaldirektøren for Det internationale Arbejdsbureau en beretning, der særlig vedrørte spørgsmålene om produktivitet og beskæftigelse. Forhandlingerne ved konferencen resulterede i vedtagelsen af to henstillinger, nemlig vedrørende minimumsalderen for arbejdere under jorden i kulminerne og vedrørende beskyttelse af arbejdernes sundhed på arbejdspladserne. Derimod blev der ikke vedtaget nye konventioner. Henstillingerne vedrørende minimumsalderen for kulminearbejdere skal jeg ikke komme nærmere ind på, da dette spørgsmål ikke har betydning for Danmark. Derimod knytter der sig for os større interesse til den anden henstilling, der vedrører beskyttelse af arbejdernes sundhed på arbejdspladsen. Ifølge denne bør lovgivningen eller de administrative forskrifter i medlemslandene foreskrive gennemførelse af en række foranstaltninger, der sigter til at begrænse eller fjerne sundhedsfaren på arbejdspladserne, f. eks. ved at påbyde renholdelse af arbejdslokaler, passende luftfornyelse og belysning og forsvarlig opbevaring af farlige stoffer. Endvidere opfordrer henstillingen til, at der træffes foranstaltninger til, at farlige stoffer og arbejdsprocesser såvidt muligt erstattes med mindre farlige stoffer og fremgangsmåder, og at der i det hele ved farlige arbejdsprocesser træffes sikkerhedsforanstaltninger og stilles beskyttelsesudstyr til arbejdernes rådighed. Endelig indeholder henstillingen en række bestemmelser om adgang til lægeundersøgelse af arbejdere, der beskæftiges ved arbejde, som frembyder sundhedsrisiko, og om anmeldelse af erhvervs sygdomme for derved at tilvejebringe en oversigt over disse sygdommes forekomst, som kan lette gennemførelsen af foranstaltninger mod sygdomme.

Man vil heraf se, hvor nær tilknytning dette i virkeligheden har til hele vor lovgivning om arbejderbeskyttelse, der som bekendt for tiden er til revision. Når lovfor-

slaget om arbejderbeskyttelse om forhåbentlig ikke altfor lang tid er gennemført, vil disse henstillinger fra Det internationale Arbejdsbureau formentlig være imødekommet.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen nævnte, at Danmark kun har ratificeret et fåtal af de konventioner, der er vedtaget af de internationale arbejdskonferencer. Regeringen har i høj grad opmærksomheden henvendt på muligheden af, at Danmark ratificerer disse konventioner i videst muligt omfang. Vi har derfor i et udvalg, hvor hovedorganisationerne har været repræsenteret, foretaget en omfattende gennemgang af de konventioner, der endnu ikke er ratificeret fra dansk side, for at se, om der nu var muligheder for ratifikation. Dette udvalgs indstilling foreligger nu til overvejelse i ministeriet, men jeg kan allerede nu sige, at det alligevel vil blive begrænset, hvad Danmark vil have mulighed for at ratificere. Konventionerne er jo vedtaget af alverdens folkeslag, og det er derfor indlysende, at de ikke altid passer for danske forhold.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen nævnte også, at en del af konventionerne tager sigte på arbejdsforhold, som vi slet ikke kender her i Danmark; dette gælder f. eks. spørgsmålet om regulering af indfødte arbejderes forhold og om beskæftigelse i miner. Endvidere tager en del af konventionerne sigte på forhold, der efter hævdunden dansk praksis ikke bør reguleres ad lovgivningens vej, idet disse spørgsmål hidtil er blevet overladt til organisationerne. Dette gælder således forskellige konventioner om minimallønninger og regulering af arbejdstid. Når vi herhjemme ikke har ment at burde gribe ind i sådanne forhold ad lovgivningens vej, behøver jeg næppe at sige, at dette ikke skal tages som udtryk for, at Danmark på disse områder står tilbage for de lande, der har ratificeret konventionerne; tværtimod kunne man snarere sige, at det er udtryk for vort høje sociale niveau, at disse spørgsmål hidtil har kunnet løses af organisationerne selv. En del konventioner har vi ikke ratificeret, fordi vor lovgivning er forskellig fra den, konventionerne forudsætter, og i en del tilfælde er den danske lovgivning vedrørende disse områder under revision. Dette gælder således en ikke ubetydelig række konventioner,